

En aquesta pàgina, tres imatges de l'acte de presentació: el públic assistent: Carme Muñoz i Agustina Reixach; i les dues i l'alcalde de Cassà.

Presentació del llibre de Carme Muñoz, Pinzellades d'una vida

El passat dia 19 de juliol, a la Sala d'Exposicions de l'ajuntament vell, la cassanenca Carme Muñoz de Pibernat, va presentar al poble de Cassà el seu primer llibre: PINZELLADES D'UNA VIDA.

L'acte fou presidit pel batlle de la població, Antoni Baulida, el qual va expressar un profund agraïment per la tasca feta per l'autora dins de totes les seves facetes, com a brodadora lagarterana, com a persona que ha sabut integrar-se a un poble, una cultura, una llengua i a una manera de fer i de pensar; al mateix temps que la felicitava per la seva lluita per dur endavant la seva família.

El llibre PINZELLADES D'UNA VIDA, ha sortit a la llum amb l'apadrinament de la poetessa gironina Agustina Rexach, la qual va fer el pòrtic del llibre i una molt emotiva presentació. Amb la lectura d'alguns poemes, va fer participar al nombrós públic que hi va acudir.

Carme Muñoz, nascuda a la província de Toledo, l'any 1945, va arribar a Catalunya als 16 anys amb la seva família, a la vila de Cassà de la Selva, on ha desenvolupat la seva tasca de brodadora, concretament en els brodats de lagarterana -herència d'una tradició familiar- que l'ha duta a rebre el 14 de desembre de 2001 el títol de Mestra Artesana en brodats, distinció que rebé al Palau de la Generalitat.

A banda de la seva professió, les seves inquietuds l'han portada a pintar amb el professor Josep Lloveras i, darrerament a escriure, fet que ja li ha proporcionat uns primers reconeixements: l'any 2001

obtingué el diploma pel seu treball: Llengües, vies de diàleg, de mans dels Amics de l'Unesco de Girona i l'any 2002 n'aconseguí un altre com a finalista en el VII Concurs Artístic i Literari en la categoria d'eslògans i sota el tema: «la muntanya, una font de vida».

PINZELLADES D'UNA VIDA és la seva primera narració que ha nascut d'una necessitat molt imperativa: la de poder deixar a les seves filles la presència d'un pare que malauradament va faltar a les

seves vides massa aviat. L'obra evoluciona arribant a les arrels castellanes de l'autora, als seus orígens que mai no ha oblidat i que ha sabut fer conviure d'una manera extraordinària amb els valors i costums apresos a Catalunya. És per aquest motiu, que ambdues llengües es barregen en el seu llibre, ja que els sentiments no coneixen de llengües.

Carme Madrià i Garriga